

som folketingsmedlem tale for, at der kommer et permanent ligestillingsudvalg i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Det er simpelt hen absurd, at folketingsmedlemmer beder regeringen om at tage stilling til, hvor mange udvalg og hvilke udvalg man skal have i Folketinget.

Formanden:

Tak til ministeren for ligestilling. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører i anden runde.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg beklager at måtte gøre det her, men kan sige, at det i hvert fald ikke er af hensyn til pressen, for det er ligesom pressen ikke rigtig er til stede, men af en ægte interesse for sagen.

Jeg vil gerne sige til ligestillingsministeren, at der er genfremsat et forslag om et ligestillingsudvalg i Folketinget, hvor der er forsøgt med en helt anden argumentation end i det tidligere ligestillingsforslag, som kom sidst på sæsonen sidste år.

Det er sådan et udtryk for, at vi virkelig gerne vil højne det faglige niveau for ligestillingsdebatten i Folketinget og også dialogen med ministeren, og fordi det måske også vil være af interesse for hele området, at der er et sted, hvor man kan henvende sig og få, om jeg så må sige, en eller anden samlet fornemmelse af, hvor ligestillingsdebatten er i Danmark.

Jeg har helt forstået, hvad ministeren siger. Jeg tror også, at ministeren har forstået, hvad det er, vi opfordrer ministeren til. Og det behøver ministeren sådan set ikke at reflektere nærmere over.

Så håber jeg meget, at spørgsmålet om EU-året er ved at være løst, så vi kan komme i gang med det, og jeg skal nok også lade være med at spørge om det her, men bare forud diskontere, at jeg nok vil spørge om, hvornår man får de der økonomiske ting på plads. Men ministeren kan måske ligesom hjælpe udvalget, og det er jo så i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, at det med, at vi kommer i gang med den her dialog, foregår i øjeblikket, så ministeren måske også kan få lidt fornøjelse af os andre i den her sammenhæng, hvis ministeren i øvrigt ønsker det.

Det, som jeg så meget gerne lige vil tage frem, er spørgsmålet om barselorlov. Det er fuldstændig rigtigt, at vi skilles i spørgsmålet om barselorloven. Vi mener simpelt hen ikke, at det er til-

strækkeligt bare at overlade det til familierne. Vi prøver simpelt hen at gå ind i, hvad arbejdsvilkårene er – det kan godt være, at det er lidt generende at se ryggen af ministeren – og vi vil gerne ind i en argumentation om de individuelle rettigheder og den udvikling, der er på arbejdsmarkedet.

Kl. 20.15

Derfor mener vi, at sådan som individualiseringen er i forbindelse med arbejdets tilrettelæggelse, er det altså også vigtigt, at den enkelte på arbejdsmarkedet får nogle rettigheder, og at det ikke kan nytte noget, at alt ligesom er til forhandling, heller ikke imellem arbejdsgiver og familie og alting.

Vi synes faktisk, at det vil være rigtigt, når arbejdsmarkedet i øvrigt går mod en individualisering af arbejdets tilrettelæggelse, og det må ministeren erkende at det gør, det gør det jo alle steder. Det betyder så også, at vi bliver nødt til at diskutere, hvordan vi kan sikre individet nogle rettigheder, som individet måske ikke har i dag.

Det er vores udgangspunkt, og det er ikke en formynderisk diskussion. Det drejer sig simpelt hen om nogle rettigheder til mændene, og det tror vi vil være godt for børnene at mændene får.

Så vil jeg gerne sige, at jeg overhovedet ikke vil nedgøre den sociale sektor. Jeg mener faktisk, at regeringen nedgør den sociale sektor ved at stille de krav til den sociale sektor på den måde, som regeringen gør.

Det Radikale Venstre mener, at vi skal slippe den offentlige sektor løs, herunder at man skal have en større grad af mulighed for selvstændig tilrettelæggelse inden for den sociale sektor. Vi har nemlig stor respekt for det, der foregår. Vi mener ikke, det er nødvendigt med så meget kontrol og så mange tidsstregkoder, og hvad man nu har, som regeringen mener. Det er igen en fundamental anden måde at kigge på det på.

Det er absolut ikke, fordi vi vil nedgøre den sociale sektor. Tværtimod mener vi i allerhøjeste grad, at de gør et stort stykke arbejde. Men vi mener, at den måde, regeringen griber det an på, skaber urimelige arbejdsvilkår, som ikke er ønskværdige.

Det kan vi jo så være enige eller uenige om, men man kan ikke komme, som ministeren gjorde, og sige, at det, jeg gjorde, var en total nedgøring af sektoren. Tværtimod har vi lavet forslag, der går i den modsatte retning, nemlig at vi har tillid til sektoren og derfor mener, at man slet ikke behøver at indføre den kontrol, men at sek-